

Utvidgning av insättningsgarantin

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet förslag i proposition 2008/09:49 Utvidgning av insättningsgarantin. Inga motioner har väckts med anledning av propositionen. I betänkandet behandlas en motion om insättningsgarantin från den allmänna motionstiden 2008.

I propositionen föreslås en ny lag om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige. Vidare föreslås en lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och en följdändring av inkomstskattelagen (1999:1229). Till grund för regeringens lagförslag ligger betänkandet från Insättningsgarantiutredningen ”Reformerat system för insättningsgarantin” (SOU 2005:16). I propositionen föreslås också att riksdagen för 2008 under utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m. uppför ett nytt ramanslag *Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m.* och anvisar 1 000 000 kronor på anslaget för 2008. Vidare föreslås att riksdagen bemyndigar regeringen att under 2008 överskrida det nya ramanslaget om det är nödvändigt för att fullgöra statens betalningsåtaganden. Det föreslås också att riksdagen bemyndigar regeringen att under 2008 för det nya anslaget ikläda staten ekonomiska förpliktelser som medför behov av framtida anslag efter 2008.

Regeringen föreslår att den får ställa ut garantier för att insättare i ett utländskt instituts filial i Sverige ska få ersättning motsvarande vad som skulle ha betalats ut enligt systemet för garanti av insättningar i institutets hemland. Förutsättningar för detta ska vara att det finns risk för att det utländska garantiåtagandet inte kan uppfyllas och att en bristande uppfyllelse bedöms medföra störningar i det svenska finansiella systemet.

Vidare föreslår regeringen att begreppet insättning i lagen om insättningsgaranti ska betyda tillgodohavande som avser inlåning på konto. Vidare föreslås att ersättningen enligt insättningsgarantin ska vara högst 500 000 kronor.

Lagförslagen föreslås träda i kraft dagen efter den dag då lagarna enligt uppgift på dem kommit ut från trycket i Svensk författningssamling. Ändringarna i lagen om insättningsgaranti ska dock enligt förslaget tillämpas för tid fr.o.m. den 6 oktober 2008. De ska inte tillämpas för fall där rätten till ersättning har inträtt före detta datum.

Utskottet tillstyrker bifall till lagförslagen i propositionen. Den svenska insättningsgarantidefinitionen bör ansluta till motsvarande definition i andra länder. I avvaktan på en kommande översyn av insättningsgarantin bör man inte nu ta ställning till frågan om postväxlar bör omfattas av insättningsdefinitionen. Ersättningsbeloppet bör höjas till högst 500 000 kronor.

Utskottet tillstyrker regeringens förslag att för 2008 anvisa 1 000 000 kronor på ett nytt anslag *Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m.* och att bemyndiga regeringen att under 2008 överskrida anslaget om det är nödvändigt för att fullgöra statens betalningsåtaganden. Vidare tillstyrker utskottet regeringens förslag om att bemyndiga regeringen att under 2008 för anslaget *Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m.* ikläda staten ekonomiska förpliktelser som medför behov av framtida anslag efter 2008. Utskottet föreslår på eget initiativ att anslaget *Oförutsedda utgifter* minskas med 1 000 000 kronor under 2008.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	6
Ärendet och dess beredning	6
Utskottets överväganden	7
Bakgrund	7
EU-direktiv	7
Gällande reglering	7
Insättningsgarantiutredningen	8
Utvidgning av insättningsgarantin	9
Propositionen	9
Insättningsgarantin utvidgas till alla konton för inlåning	9
Ersättningsbeloppet för insättningsgarantin	9
Utländska instituts filialer i Sverige	10
Skattefrågor	11
Utskottets ställningstagande	12
Nytt anslag m.m.	14
Propositionen	14
Utskottets ställningstagande	15
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	16
Propositionen	16
Motion från allmänna motionstiden hösten 2008	16
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	17
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	20
<i>Bilaga 4</i>	
Lagrådsyttrande som begärts av utskottet	22
<i>Bilaga 5</i>	
Yttrande från Riksgäldskontoret	25
<i>Bilaga 6</i>	
Yttrande från Finansinspektionen	26
<i>Bilaga 7</i>	
Yttrande från Svenska Bankföreningen	28

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Utvidgning av insättningsgarantin

Riksdagen antar regeringens förslag till

a) lag om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige, med den ändringen att 1 § får den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,

b) lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

c) lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229), med den ändringen att 8 kap. 22 § får den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2008/09:49 punkt 2, bifaller delvis proposition 2008/09:49 punkterna 1 och 3 samt avslår motion 2008/09:Fi209.

2. Nytt anslag m.m.

Riksdagen

a) anvisar 1 000 000 kronor för 2008 på ett nytt ramanslag 92:4 Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m. under utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m.,

b) minskar ramanslaget 92:2 Oförutsedda utgifter under utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m. med 1 000 000 kronor för 2008,

c) bemyndigar regeringen att under 2008 besluta att ramanslaget 92:4 Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m. under utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m. får överskridas om det är nödvändigt för att fullgöra statens betalningsåtaganden, samt

d) bemyndigar regeringen att under 2008 för anslaget 92:4 Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m. under utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m. ikläda staten ekonomiska förpliktelser som medför behov av framtida anslag efter 2008.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2008/09:49 punkterna 4–6.

Stockholm den 23 oktober 2008

På finansutskottets vägnar

Stefan Attefall

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Stefan Attefall (kd), Thomas Östros (s), Anna Lilliehöök (m), Sonia Karlsson (s), Lars Elinderson (m), Roger Tiefensee (c), Monica Green (s), Carl B Hamilton (fp), Hans Hoff (s), Peder Wachtmeister (m), Agneta Gille (s), Göran Pettersson (m), Ulla Andersson (v), Tommy Ternemar (s), Emma Henriksson (kd), Mikaela Valtersson (mp) och Ann-Charlotte Hammar Johnsson (m).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I proposition 2008/09:49 Utvidgning av insättningsgarantin föreslår regeringen att riksdagen antar en ny lag om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige samt en lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och en lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

Regeringen föreslår också att riksdagen för 2008 under utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m. uppför ett nytt ramanslag *Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m.* och på anslaget anvisar 1 000 000 kronor och bemyndigar regeringen att för 2008 besluta att det under utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m. uppförda ramanslaget *Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m.* får överskridas om det är nödvändigt för att fullgöra statens betalningsåtaganden samt bemyndigar regeringen att under 2008 för det under utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m. uppförda anslaget *Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m.* ikläda staten ekonomiska förpliktelser som medför behov av framtida anslag efter 2008.

Regeringen har föreslagit att riksdagen förkortar motionstiden till sex dagar, vilket riksdagen har beslutat den 14 oktober 2008.

Regeringen föreslår att lagförslagen ska träda i kraft dagen efter den dag då lagen enligt uppgift på den kommit ut från trycket i Svensk författningssamling. Beträffande lagen om ändring i lagen om insättningsgaranti föreslår regeringen att lagen ska tillämpas för tid fr.o.m. den 6 oktober 2008.

I propositionen anges att till grund för lagstiftningsärendet ligger betänkandet från Insättningsgarantiutredningen ”Reformerat system för insättningsgarantin” (SOU 2005:16).

I ärendet behandlas även motion 2008/09:Fi209 av Christopher Ödmann (mp) om höjning av insättningsgarantin.

Finansutskottet remitterade den 14 oktober 2008 lagförslagen till Lagrådet. Finansutskottet beslutade samma dag att bereda Svenska Bankförbundet tillfälle att yttra sig över förslagen i propositionen.

Vid utskottets sammanträde den 16 oktober 2008 ägde interna utfrågningar rum med Riksgäldskontoret och Finansinspektionen.

Utskottets överväganden

Bakgrund

EU-direktiv

Europaparlamentet och EU-rådet har den 30 maj 1994 antagit ett direktiv (94/19/EG) om system för garanti för insättningar.

I direktivet föreskrivs att varje medlemsland ska se till att ett eller flera obligatoriska garantisystem införs i landet. Innebörden av detta är att ett auktoriserat kreditinstitut som inte ansluter sig till ett officiellt erkänt system inte heller får ta emot insättningar. Kraven på införlivande av direktivets bestämmelser med den nationella lagstiftningen är begränsade till garantisystemets huvudkomponenter, såsom t.ex. garantins omfattning och ersättningsnivå, värderlandets behandling av filialer till kreditinstitut från andra medlemsländer och tredjeland samt formerna för framställande av krav på och erhållande av ersättning. Direktivet innehåller endast minimiregler. Det står varje medlemsland fritt att t.ex. ha ett garantisystem som är mer omfattande än vad som anges i direktivet. Över huvud taget ges medlemsländerna stor frihet att utforma sina garantisystem utifrån nationellt betingade förhållanden. Direktivet kan därför inte sägas medföra en mer omfattande harmonisering av de olika ländernas system än att krav ställs på att systemens huvudkomponenter ges ett visst angivet innehåll.

Artikel 7 i direktivet lägger fast att insättningsgarantin ska täcka en insättares samlade behållning hos ett institut upp till ett belopp som minst motsvarar 20 000 euro. Däremot stadgas inte någon harmoniserad övre ersättningsnivå i direktivet.

Gällande reglering

Insättningsgarantin infördes i Sverige den 1 januari 1996 genom lagen (1995:1571) om insättningsgaranti. Den myndighet som har till uppgift att handlägga frågor om insättningsgarantin är garantimyndigheten. Riksgäldskontoret är numera garantimyndighet.

Insättningsgarantin skyddar insättningar hos banker och vissa värdepappersföretag som har Finansinspektionens tillstånd att ta emot kunders medel på konto. Från och med den 1 juli 2004 omfattas även insättningar hos kreditmarknadsföretag. På motsvarande sätt gäller garantin för insättningar som finns hos dessa instituts filialer i ett annat EES-land.

Garantimyndigheten kan besluta att tillgångar som finns hos ett svenskt instituts filial i ett land utanför EES-området ska omfattas av den svenska insättningsgarantin. Under vissa förutsättningar kan myndigheten även besluta att tillgångar hos ett utländskt instituts filial i Sverige ska omfattas av garantin. I sådana fall kompletteras den garanti som erbjuds i hemlandet av den svenska garantin. Om garantin i det utländska institutets hem-

land däremot inte skyddar tillgångar hos filialer utomlands, är det en verksamhetsförutsättning för filialen att den i Sverige omfattas av någon av eller båda garantierna.

För att omfattas av insättningsgarantin ska en insättning vara nominellt bestämd och tillgänglig för insättaren med kort varsel, dvs. inte ha en uppsägningstid som överstiger en månad. Vissa konton omfattas inte, bl.a. insättningar inom ramen för det individuella pensionssparandet (IPS).

Insättningsgarantin omfattar alla som har insättningar hos ett institut som omfattas av garantin. Både fysiska och juridiska personers insättningar omfattas. En insättare som är en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett sådant värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot kunders medel på konto, eller motsvarande utländska företag, kan dock inte få ersättning enligt garantin.

Den maximala ersättningsnivån är 250 000 kronor per kund och institut. Ersättningen bestäms utan att hänsyn tas till de skulder som insättaren kan ha till institutet. Infriandet av insättningsgarantin förutsätter att ett institut som omfattas av garantin försätts i konkurs.

Insättningsgarantiutredningen

I Insättningsgarantiutredningens betänkande ”Reformerat system för insättningsgarantin” (SOU 2005:16) anges att det svenska insättningsgarantisystemets huvuduppgift ska vara att bidra till konsumentskyddet genom att i första hand skydda enskildas och icke-finansiella företags likvida medel. Systemet ska också bidra till att skydda det finansiella systemet genom att minska incitamenten att ta ut medel vid rykten om obestånd och därmed minska risken för uttagsanstormningar i svenska banker.

Enligt utredningens uppfattning bör insättningsgarantin begränsas till det område som från konsumentskyddssynpunkt är mest skyddsvärt. En sådan avgränsning är motiverad av konkurrensskäl men också av hänsyn till att insättningsgarantin innebär ett betydande åtagande för svenska staten och svenska skattebetalare som bör begränsas. Enligt utredningens principiella uppfattning borde insättningsgarantin inte tillhandahålla ett generellt förmögenhetsskydd utan bör framför allt ha till syfte att skydda transaktionsmedel. Utredningen föreslår att sparande på konton förenade med uttagsavgift fortsättningsvis inte ska skyddas av garantin. Långsiktigt bundet sparande och sparande inom ramen för det individuella pensionssparandet föreslås även framöver att falla utanför garantin. Den ersättningsnivå om 250 000 kronor som gäller för insättningsgarantin föreslås oförändrad.

Utredningen föreslår också att avgifterna för insättningsgarantin ska sättas så att de förväntas täcka systemets åtaganden under garantiperioden. Utredningen föreslår att avgifterna ska tas ut före garantiperiodens början. Även avgiften för enskilda institut och/eller grupper av institut bör enligt utredningen sättas så att den reflekterar risken i dessa engagemang.

Utvidgning av insättningsgarantin

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar, med vissa språkliga ändringar, regeringens lagförslag om utvidgning av insättningsgarantin. Därmed bifalls propositionen punkt 2 och bifalls delvis propositionen punkterna 1 och 3. Riksdagen avslår ett motionsyrkande om höjning av insättningsgarantin.

Propositionen

Insättningsgarantin utvidgas till alla konton för inlåning

Regeringen anser i likhet med Insättningsgarantiutredningen att insättningsgarantidefinitionen behöver förtydligas. Den senare tidens utveckling på de finansiella marknaderna har också utvisat att den nuvarande regleringen inte har tagit tillräckligt stor hänsyn till insättningsgarantins systembevarande roll. För att insättare ska ha tilltro till systemet är det viktigt att regleringen är tydlig och begriplig. Regeringen anser därför att det är viktigt att undanröja de otydligheter som är förknippade med det nuvarande systemet.

Enligt regeringens mening bör emellertid det svenska insättningsgaranti-begreppet inte bara klargöras. Det bör också ges en definition som ansluter närmare till motsvarande definition i andra EES-länder.

Med dessa utgångspunkter föreslår regeringen en ny insättningsdefinition. Begreppet insättning bör omfatta alla tillgodohavanden som avser inlåning på konto, oavsett om medlen finns på ett transaktionskonto eller inte och oavsett om beloppen är nominellt bestämda eller inte. Mot detta kan invändas att konkurrensen på kapitalmarknaden snedvrids eftersom insättningar på konton med bunden ränta får bättre skydd än sparande i vissa likartade värdepapper som bankcertifikat. Regeringen bedömer dock inte att detta utgör skäl för att inte utvidga insättningsgarantin.

Begreppet insättning omfattar inte inlåning inom ramen för individuellt pensionssparande (IPS), annat pensionssparande eller försäkringsparande.

Ersättningsbeloppet för insättningsgarantin

Den svenska insättningsgarantin har varit oförändrad sedan införandet 1996. Utgångspunkten har varit att garantin inte ska vara väsentligt högre än den minsta nivå som direktivet föreskriver. Sverige delar denna relativt låga nivå med åtskilliga EU-länder, men flera länder har valt högre nivåer. Till bilden hör att under senare tid har beloppen i vissa länder höjts som följd av den finansiella oron.

Ett huvudsyfte med att höja ersättningsnivån för den svenska garantin är att minska hushållens och småföretags uttag och omplaceringar och därmed generellt bidra till ökad stabilitet. Det är också till fördel om det stabilare bundna kontosparandet omfattas. Med en bredare kontodefinition finns också skäl att höja det garanterade beloppet.

Regeringen är medveten om att flertalet sparare inte behöver en beloppshöjning för att skydda sitt kontosparande. Inlåningsstrukturen är emellertid sådan att relativt stora belopp återfinns på konton med mer än 250 000 kronor. Kan uttag från sådana konton stävjas ökar stabiliteten i inlåningssystemet generellt. Det är således såväl stabilitets- som konsumentskäl som föranleder en höjning. Därvid bedöms 500 000 kronor vara ett lämpligt belopp som ger en stark signal till hushållen och andra sparare att de kan känna trygghet och förtroende för sin kontoinlåning.

Europeiska kommissionen avser att senast våren 2009 föreslå ändringar i insättningsgarantidirektivet. Den svenska insättningsgarantin kommer att bli föremål för en ny översyn senast i samband med dessa ändringar.

Utländska instituts filialer i Sverige

Insättningar i en svensk filial till ett utländskt institut omfattas av insättningsgarantin i institutets hemland. Under vissa förutsättningar kan garantimyndigheten, dvs. Riksgäldskontoret, besluta att insättningar hos ett utländskt instituts filial i Sverige som omfattas av en mindre generös garanti ska omfattas av den svenska insättningsgarantin.

Det kan sägas att den svenska garantin är begränsad till skillnaden mellan det belopp som maximalt garanteras av det utländska systemet och det belopp som garanteras av det svenska systemet. Det gäller även om någon ersättning inte betalas ut av det utländska systemet.

Systemets uppbyggnad har väckt frågan om hur regeringen ska agera om ett utländskt insättningsgarantisystem i en sådan situation inte förmår att betala ut ersättning till alla insättare som omfattas av det utländska systemet. För att skydda insättarna och för att motverka störningar i det finansiella systemet, bör regeringen ges möjlighet att vidta åtgärder. I lag bör regeringen bemyndigas att, om det finns risk för att garantiåtagandet inte kan uppfyllas inom det utländska systemet och en bristande uppfyllelse bedöms medföra störningar i det svenska finansiella systemet, ställa ut garantier för att insättare i ett utländskt instituts filial i Sverige, ska få ersättning motsvarande vad som skulle ha betalats ut enligt systemet för garanti av insättningar i institutets hemland. Det inte möjligt att med någon grad av exakthet ange vad kostnaderna för en sådan garanti kan komma att uppgå till. Några beloppsbegränsningar bör därför inte tas in i lagen.

Enligt 15 § lagen (1996:1059) om statsbudgeten ska vid utfärdande av garantier en särskild avgift tas ut, vars storlek ska motsvara statens ekonomiska risk och övriga kostnader för åtagandet, om inte riksdagen för ett visst fall beslutar annat. Även om utgångspunkten när det gäller garantier

av nu aktuellt slag bör vara att en avgift ska erläggas, kan det inte uteslutas att det i en situation som denna inte går att ta ut en garantiavgift. När en garanti av det slag som nu diskuteras aktualiseras, torde som regel institutet ha fått sitt tillstånd återkallat i hemlandet. Institutet lär då i flertalet fall ha ett begränsat intresse av en svensk garanti. Med hänsyn härtill, och då mycket talar för att det kan uppkomma situationer då det saknas tid att inhämta riksdagens bemyndigande, bör en särskild bestämmelse införas i lagen som möjliggör för regeringen att, utan hinder av regleringen i lagen om statsbudgeten, besluta om att utfärda avgiftsfria garantier. Det bör i lagen uttryckas som ett krav på att synnerliga skäl ska föreligga för att beslut ska fattas om en garanti utan följande avgiftsuttag.

Villkor för att ersättning betalas ut från den svenska staten bör kunna utformas så att staten träder in i insättarens rätt mot institutet med företrädesrätt framför insättaren intill det utgivna beloppet. Vid utdelning i institutets konkurs bör alltså statens regressfordran tillförsäkras företräde framför investerarens eventuella restfordran. Om svenska staten inte får utdelning som motsvarar det av den svenska staten utbetalade beloppet vid utdelning i institutets konkurs, bör regeringen verka för att nå ett avtal med det aktuella landet. Av ett sådant avtal bör det framgå att ett belopp motsvarande det som utgått från utgiftsområde 26, ska föras till den svenska statsbudgeten.

Skattefrågor

För att eventuella utbetalningar till följd av garantin skattemässigt ska kunna hanteras på det sätt som nu gäller utbetalningar av ersättning enligt lagen om insättningsgaranti föreslås ett tillägg till bestämmelserna om ersättning på grund av insättningsgaranti i 55 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229). Ersättning som betalas ut med stöd av en utställd garanti enligt den nya lagen kommer därmed skattemässigt att behandlas på samma sätt som ersättning som betalas ut enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

Yttrande från Lagrådet m.fl.

Lagrådet har yttrat sig den 15 oktober 2008, se bilaga 4. Lagrådet föreslår ett antal förtydliganden och språkliga justeringar av de föreslagna lagtexterna.

Svenska Bankföreningen har den 14 oktober 2008 inkommit med ett yttrande, se bilaga 7. Bankföreningen ställer sig bakom propositionens förslag om att klargöra och utvidga insättningsgarantibegreppet. Trots den uttalade ambitionen att klargöra vilken typ av insättningar som garantin omfattar finns det enligt Bankföreningens uppfattning en oklarhet beträffande om postväxlar omfattas av skyddet eller ej. Bankföreningen vill framhålla vikten av att det, speciellt under rådande marknadssituation, inte råder oklarhet beträffande vilka insättningar som omfattas av garantin. Det bör därför klargöras att postväxlar ska omfattas av insättningsgarantin.

Riksgäldskontoret har vid den interna utfrågningen lämnat skriftliga synpunkter till utskottet, se bilaga 5. Riksgäldskontoret tillstyrker förslagen i propositionen. Riksgäldskontoret anför dock att det framöver kan uppstå nya gränsdragningsproblem avseende vilka konton som omfattas av insättningsgarantin. Riksgäldskontoret bör därför få en möjlighet att lämna förhandsinformation till instituten. Detta är en fråga som 2007 års insättningsgarantiutredning har till uppgift att utreda. Svenska Bankföreningen har tagit upp frågan om postväxlar omfattas av det nya lagförslaget. Riksgäldskontorets uppfattning är att det är svårt att se att en växel med den föreslagna definitionen av insättning kan omfattas av insättningsgarantin.

Finansinspektionen har vid den interna utfrågningen lämnat skriftliga synpunkter till utskottet, se bilaga 6. Finansinspektionen bedömer att förslaget är lämpligt för att undanröja oklarheter om vilka konton som omfattas av insättningsgarantin, men vill uppmärksamma den alternativa lösningen att Riksgäldskontoret får ett uppdrag att definiera omfattningen av garantin. Höjningen av ersättningsbeloppet ökar skyddet för bankkunderna och stärker bankernas konkurrenskraft, men det kan finnas en risk att höjningen kan skicka en osäkerhetssignal till marknaden. Det finns en risk att bankerna skapar produkter med högre risk. Det är rimligt att anta att garantifonden är underkapitaliserad i förhållande till det utökade garantibeloppet, och Finansinspektionen anser att det är viktigt att kostnaderna bärs av bankerna. Finansinspektionen vill också understryka vikten av att samtidigt se över investerarskyddet. Det bör vidare övervägas att korta ned den tid inom vilken utbetalning från garantin ska ske och överväga om insättningsgarantin ska utlösas vid en tidigare tidpunkt än vid ett instituts konkurs. Finansinspektionen vill också uppmärksamma att insättningsgarantin inte omfattar insättningar hos företag som driver inlåningsverksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

Motionen

I motion 2008/09:Fi209 av Christopher Ödmann (mp) begärs ett tillkännagivande om att det högsta ersättningsbeloppet i insättningsgarantin ska höjas till 500 000 kronor.

Utskottets ställningstagande

Utskottet välkomnar lagförslagen och anser det angeläget att insättningsgarantisystemet är tydligt och att det på ett effektivt sätt bidrar både till trygghet för insättarna och till ett stabilt finansiellt system.

Den svenska insättningsgarantidefinitionen bör ansluta till motsvarande definition i andra EES-länder. För att insättare ska ha tilltro till systemet är det också viktigt att definitionen av insättningar som omfattas av garantin är tydlig. Riksgäldskontoret och Svenska Bankföreningen har i yttrandet till utskottet anförts att det bör klargöras om postväxlar omfattas av

den föreslagna definitionen. Riksgäldskontoret har uppgett att enligt dess mening är det svårt att se att postväxlar kan omfattas av den föreslagna definitionen. Utskottet anser att postväxlar faller utanför den definition av insättningar som regeringen föreslår. I propositionen uppges dock att Europeiska kommissionen avser att senast våren 2009 föreslå förändringar i insättningsgarantidirektivet och att förslaget sannolikt kommer att innebära en översyn av såväl insättningsdefinitionen som insättningsbeloppet. Mot bakgrund av detta anser utskottet nu att postväxlar inte bör föras in i insättningsdefinitionen. Utskottet tillstyrker det förslag till definition av insättningar som föreslås i propositionen.

Ersättningsbeloppet för insättningsgarantin har varit oförändrat sedan 1996. Vid Ekofinmötet den 7 oktober 2008 har EU:s finansministrar enats bl.a. om att medlemsstaterna under minst ett år framåt ska tillförsäkra en miniminivå på insättningsgarantin om 50 000 euro per individ och institut. Kommissionen har nyligen presenterat ett förslag till ändringar i insättningsgarantidirektivet där garantinivån ska höjas till 100 000 euro. Utskottet anser att det kan övervägas om Sverige redan nu bör höja ersättningsbeloppet ytterligare än vad som föreslås i propositionen. Allmänheten har dock redan informerats om att insättningsgarantin har höjts till 500 000 kronor och att detta gäller retroaktivt fr.o.m. den 6 oktober 2008. I detta läge bör man vara försiktig med att besluta ytterligare höjningar. Övervägande skäl talar därför mot att nu höja ersättningsbeloppet ytterligare. Mot denna bakgrund tillstyrker utskottet förslaget om att ersättningsbeloppet ska vara högst 500 000 kronor.

Riksgäldskontoret har i sitt yttrande till utskottet uppgett att Riksgäldskontoret bör få en möjlighet att lämna förhandsbesked till instituten. Denna fråga har 2007 års insättningsgarantiutredning till uppgift att utreda. Utskottet anser att utredningens arbete inte bör föregripas.

Insättningar i ett utländskt instituts filial i Sverige omfattas av insättningsgarantin i institutets hemland. Om det utländska insättningsgarantisystemet i en viss situation inte förmår betala ut ersättning till alla insättare är det viktigt att regeringen har möjlighet att ställa ut garantier för insättarna i filialen i Sverige. Utskottet tillstyrker därför förslaget till lag om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige.

Lagrådet har föreslagit vissa språkliga ändringar i de föreslagna lagtexterna. Utskottet anser att lagtexterna bör ändras på det sätt som Lagrådet har föreslagit.

Som framgår ovan bör det högsta ersättningsbeloppet höjas till 500 000 kronor. Yrkandet i motion Fi209 (mp) är således redan tillgodosett genom propositionen och utskottet avstyrker motionen.

Nytt anslag m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen godkänner regeringens förslag att för 2008 anvisa 1 000 000 kronor på ett nytt anslag *Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m.* under utgiftsområde 26 och att bemyndiga regeringen att under 2008 överskrida anslaget *Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m.* om det är nödvändigt för att fullgöra statens betalningsåtaganden. Riksdagen godkänner regeringens förslag om att bemyndiga regeringen att under 2008 för anslaget *Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m.* ikläda staten ekonomiska förpliktelser som medför behov av framtida anslag efter 2008. Därmed bifalls propositionen punkterna 4–6.

Riksdagen godkänner utskottets förslag att minska anslaget *Oförutsedda utgifter* under utgiftsområde 26 med 1 000 000 kronor under 2008.

Propositionen

För de åtgärder som staten kan behöva vidta bör ett nytt anslag föras upp på statsbudgeten. Ett ramanslag bör därför föras upp under utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m. benämnt *Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m.* Anslaget bör få användas för samtliga de åtgärder som anses nödvändiga att vidta med anledning av bemyndigandet att utfärda statliga garantier för vissa utländska instituts insättningar.

I och med att omfattningen av de nödvändiga stödåtgärderna inte kan förutses anser regeringen att det nya anslaget bör föras upp med ett förmodligt belopp om 1 000 000 kronor. Regeringen bör också ges ett bemyndigande att överskrida anslaget. Det kan inte uteslutas att regeringen behöver vidta åtgärder som medför ekonomiska förpliktelser för framtiden. Mot denna bakgrund bör därför regeringen ges ett bemyndigande att ikläda staten ekonomiska förpliktelser som medför behov av framtida anslag efter 2008.

Avsikten är att det bemyndigande som regeringen ges i fråga om statliga garantier till utländska instituts filialer i Sverige ska vara av permanent karaktär. Regeringen avser därför att återkomma till riksdagen med förslag om ändrade anslag för 2009.

Utskottets ställningstagande

Den nya möjligheten att ställa ut garantier för insättningar i utländska instituts filialer i Sverige kan komma att innebära kostnader för staten, och det är därför nödvändigt att föra upp ett nytt anslag på statsbudgeten. Utskottet tillstyrker därför att ett nytt ramanslag 92:4 *Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m.* förs upp inom utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m. Vidare anser utskottet att regeringen bör bemyndigas att under 2008 besluta att ramanslaget 92:4 får överskridas om det är nödvändigt för att fullgöra statens betalningsåtaganden. Regeringen bör också bemyndigas att under 2008 för ramanslag 92:4 ikläda staten ekonomiska förpliktelser som medför behov av framtida anslag efter 2008.

Riksdagen har under utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m. för 2008 anvisat 10 miljoner kronor under ramanslaget 92:2 *Oförutsedda utgifter*. Utskottet anser att det nya anslaget 92:4 kan finansieras inom ramen för utgiftsområdet genom att anslag 92:2 minskas så att 9 miljoner kronor anvisas på det, samtidigt som riksdagen på det nya ramanslaget 92:4 *Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m.* under utgiftsområde 26 anvisar 1 miljon kronor. Utskottet föreslår därför på eget initiativ att riksdagen för 2008 minskar anslaget 92:2 *Oförutsedda utgifter* med 1 miljon kronor.

Utskottet noterar att regeringen i propositionen har använt de nya anslagsbeteckningar som används fr.o.m. 2009. Yrkandena om anslag i propositionen avser dock 2008. Utskottet använder de anslagsbeteckningar som används under 2008.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2008/09:49 Utvidgning av insättningsgarantin:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).
4. Riksdagen anvisar 1 000 000 kronor för 2008 på ett nytt ramanslag 92:4 Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m. under Utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m., (avsnitt 6).
5. Riksdagen bemyndigar regeringen att för 2008 besluta att det under utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m. uppförda ramanslaget 1:5 Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m. får överskridas om det är nödvändigt för att fullgöra statens betalningsåtaganden (avsnitt 6).
6. Riksdagen bemyndigar regeringen att under 2008 för det under utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m. uppförda anslaget 1:5 Garantier för vissa utländska instituts insättningar m.m. ikläda staten ekonomiska förpliktelser som medför behov av framtida anslag efter 2008 (avsnitt 6).

Motion från allmänna motionstiden hösten 2008

2008/09:Fi209 av Christopher Ödmann (mp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda en höjning av insättningsgarantin.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Regeringen får ställa ut garantier för att insättare i ett utländskt instituts filial i Sverige får ersättning motsvarande vad som skulle ha betalats ut enligt systemet för garanti av insättningar i institutets hemland, om det finns risk för att garantiåtagandet inte kan uppfyllas inom det utländska systemet och en bristande uppfyllelse bedöms medföra störningar i det svenska finansiella systemet.

Med ett utländskt institut avses ett utländskt bankföretag, ett utländskt kreditföretag och ett utländskt värdepappersföretag, om de har tillstånd att ta emot kunders medel på konto.

2 § Om det finns synnerliga skäl får regeringen avvika från vad som föreskrivs om avgifter i 15 § lagen (1996:1059) om statsbudgeten.

Denna lag träder i kraft dagen efter den dag då lagen enligt uppgift på den kommit ut från trycket i Svensk författningssamling.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

Härigenom föreskrivs att 2 och 4 §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag betyder

1. *institut*: en svensk bank, ett utländskt bankföretag, ett svenskt kreditmarknadsföretag, ett utländskt kreditföretag samt ett svenskt värdepappersbolag och ett utländskt värdepappersföretag, om de har tillstånd att ta emot kunders medel på konto,

2. *insättare*: den som har en insättning i ett institut,

3. *insättning: nominellt* 3. *insättning: tillgodohavande bestämda tillgodohavanden som som avser inlåning på konto, är tillgängliga för insättaren med kort varsel,*

4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

5. *garantimyndigheten*: den myndighet som handlägger frågor om insättningsgarantin.

4 §²

Om en insättning omfattas av garantin, har insättaren rätt till ersättning motsvarande dels insättningens belopp, dels upplupen ränta till den dag då ersättningsrätt inträder.

Ersättningen, tillsammans med eventuell utdelning i institutets konkurs för en förlust som enligt denna lag är ersättningsgill, får dock uppgå till sammanlagt högst 250 000 kronor för varje institut.

Ersättningen, tillsammans med eventuell utdelning i institutets konkurs för en förlust som enligt denna lag är ersättningsgill, får dock uppgå till sammanlagt högst 500 000 kronor för varje institut.

1. Denna lag träder i kraft dagen efter den dag då lagen enligt uppgift på den kommit ut från trycket i Svensk författningssamling.

2. Lagen ska dock tillämpas för tid från och med den 6 oktober 2008. Den ska inte tillämpas för fall där rätten till ersättning har inträtt före detta datum.

¹ Senaste lydelse 2007:1433.

² Senaste lydelse 2000:95.

3 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 22 § och 55 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

22 §

Försäkringsersättningar och andra ersättningar för skada eller liknande på tillgångar är skattefria. Detta gäller dock inte till den del

– ersättningen avser tillgångar i näringsverksamhet eller på något annat sätt avser en inkomst eller en utgift i näringsverksamhet, eller

– ersättningen betalas ut på grund av insättningsgaranti, investerarskydd eller försäkring enligt 55 kap. och avser ersättning för ränta eller för finansiella instrument.

– ersättningen betalas ut på grund av insättningsgaranti, *garanti till insättare*, investerarskydd eller försäkring enligt 55 kap. och avser ersättning för ränta eller för finansiella instrument.

I 45 kap. 26 § finns bestämmelser om att sådana belopp som avses i första stycket i vissa fall beaktas vid beräkning av kapitalvinst på fastighet.

55 kap.

2 §¹

Ersättning som betalas ut av garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti anses utbetald av det institut där insättningen gjorts.

Ersättning som betalas ut av garantimyndigheten enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti *eller ersättning som betalas ut på grund av en garanti till insättare som ställts ut med stöd av lagen (2008:000) om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige*, anses utbetald av det institut där insättningen gjorts.

Denna lag träder i kraft dagen efter den dag då lagen enligt uppgift på den kommit ut från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse 2007:1449.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

Förslag till lag om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige

Häri genom föreskrivs att 1 § ska ha följande lydelse.

1 §

Regeringens förslag

Regeringen får ställa ut garantier för att insättare i ett utländskt instituts filial i Sverige får ersättning motsvarande vad som skulle ha betalats ut enligt systemet för garanti av insättningar i institutets hemland, *om det finns risk för att garantiåtagandet inte kan uppfyllas inom det utländska systemet* och en bristande uppfyllelse bedöms medföra störningar i det svenska finansiella systemet.

Med ett utländskt institut avses ett utländskt bankföretag, ett utländskt kreditföretag och ett utländskt värdepappersföretag, om de har tillstånd att ta emot kunders medel på konto.

Utskottets förslag

Regeringen får ställa ut garantier för att insättare i ett utländskt instituts filial i Sverige får ersättning motsvarande vad som skulle ha betalats ut enligt det system för garanti av insättningar *som gäller* i institutets hemland. *Garantier får dock ställas ut endast om det finns risk för att den utländska garantin inte kan uppfyllas* och en bristande uppfyllelse bedöms medföra störningar i det svenska finansiella systemet.

Med ett utländskt institut avses ett utländskt bankföretag, ett utländskt kreditföretag och ett utländskt värdepappersföretag, om de har *eller har haft* tillstånd att ta emot kunders medel på konto.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 22 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska ha följande lydelse.

8 kap. 22 §

Regeringens förslag

Utskottets förslag

Försäkringsersättningar och andra ersättningar för skada eller liknande på tillgångar är skattefria. Detta gäller dock inte till den del

– ersättningen avser tillgångar i näringsverksamhet eller på något annat sätt avser en inkomst eller en utgift i näringsverksamhet, eller

– ersättningen betalas ut på grund av *insättningsgaranti, garanti till insättare*, investerarskydd eller försäkring enligt 55 kap. och avser ersättning för ränta eller för finansiella instrument.

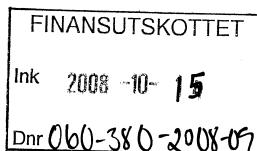
– ersättningen betalas ut på grund av *garantier av insättningar*, investerarskydd eller försäkring enligt 55 kap. och avser ersättning för ränta eller för finansiella instrument.

I 45 kap. 26 § finns bestämmelser om att sådana belopp som avses i första stycket i vissa fall beaktas vid beräkning av kapitalvinst på fastighet.

BILAGA 4

Lagrådsyttrande som begärts av utskottet

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2008-10-15

Närvarande: F.d. justitierådet Inger Nyström samt regeringsråden Karin Almgren och Nils Dexe.

Utvidgning av insättningsgarantin

Riksdagens finansutskott har den 14 oktober 2008 beslutat att inhämta Lagrådets yttrande i fråga om regeringens förslag i proposition 2008/09:49 till

1. lag om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige,
2. lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
3. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

Remissen har inför Lagrådet föredragits av föredraganden i finansutskottet Lars Widlund och ämnesrådet i Finansdepartementet Eva Forssell.

Remissen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Förslaget till lag om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige

1 §

Paragrafen innehåller den huvudsakliga lagregleringen av det nu föreslagna garantisystemet beträffande insättningar i utländska instituts filialer i Sverige.

Första stycket är innehållsrikt och inte lättläst. Enligt Lagrådets mening bör lagtexten kunna utformas något enklare och tydligare. Lagrådet föreslår att stycket ges följande lydelse:

Regeringen får ställa ut garantier för att insättare i ett utländskt instituts filial i Sverige får ersättning motsvarande vad som skulle ha betalats ut enligt det system för garanti av insättningar som gäller i institutets hemland. Garantier får dock ställas ut endast om det finns risk för att den utländska garantin inte kan uppfyllas och en bristande uppfyllelse bedöms medföra störningar i det svenska finansiella systemet.

I paragrafens andra stycke definieras vad som avses med utländskt institut. Förutsättningen för att en insättare av medel i något av de uppräknade företagen ska omfattas av regeringens garanti är att företaget, enligt den föreslagna texten, "har tillstånd att ta emot kunders medel på konto".

Man torde kunna utgå från att vid den tidpunkt då regeringen överväger att ställa ut garantin tillståndet för det utländska institutet har återkallats. Vid utställande av garantin måste emellertid hänsyn tas till förhållandena då insättningen skedde. Detta skulle komma till tydligare uttryck om villkorssatsen utformades på följande sätt: "om de har eller har haft tillstånd att ta emot kunders medel på konto".

Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen

8 kap. 22 §

Enligt Lagrådets mening bör i andra strecksatsen i första stycket orden "insättningsgaranti, garanti till insättare" ersättas med en lokution som omfattar båda formerna av insättningsgarantier, förslagsvis "garantier av insättningar".

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

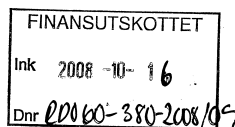
BILAGA 5

Yttrande från Riksgäldskontoret

2008-10-16

Dnr 2008/1607

På anmodan av Finansutskottet lämnar Riksgälden följande yttrande om regeringens proposition 2008/09:49 Utvidgning av insättningsgarantin.

Riksgälden ställer sig, som tidigare meddelats till Finansdepartementet, bakom de förslag som lämnas i propositionen.

Förslagen i propositionen undanröjer till stor del den otydlighet som funnits om vissa typer av insättningar omfattas av insättningsgarantin eller ej. Riksgälden ser dock att det framöver kan uppstå nya gränsdragningsproblem avseende vilka konton som omfattas. Vår uppfattning är därför att Riksgälden bör få en möjlighet att lämna förhandsbesked till instituten. Detta är en fråga som 2007-års insättningsgarantiutredning har till uppgift att utreda. Utredningen lämnar sitt betänkande i december 2008 och Riksgälden har en sakkunnig som deltar i utredningen.

Bankföreningen har tagit upp frågan med Riksgälden om postväxlar omfattas av det nya lagförslaget. Vår uppfattning är att med den föreslagna definitionen av insättning, som är tillgodohavande på konto, är det svårt att se att en växel kan omfattas av garantin. Insättningsgarantinämnden har i en promemoria från 1998 gjort bedömningen att postväxlar omfattas mot bakgrund av att sådana växlar är nominellt bestämda och tillgängliga med kort varsel vilket var den tidigare definitionen av insättning. Det vore värdefullt att vid behandlingen av propositionen få ett klarläggande huruvida postväxlar ska omfattas eller ej av insättningsgarantin.

Bo Lundgren

Charlotte Rydin

Riksgäldskontoret	POSTADRESS POSTAL ADDRESS	BESÖK VISITORS	TELEFON TELEPHONE	TELEFAX	INTERNET
ORG.NR. 202100-2635	SE-103 74 Stockholm Sweden	Norrländsgatan 15	NAT. 08 613 45 00 INT. +46 8 613 45 00	NAT. 08 21 21 63 INT. +46 8 21 21 63	riksgalden@riksgalden.se www.riksgalden.se

BILAGA 6

Yttrande från Finansinspektionen

2008-10-15

Finansutskottet
Sveriges riksdag
100 12 Stockholm

Finansinspektionen
P.O. Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 787 80 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Utvidgat insättningsgaranti

Finansinspektionen har beretts tillfälle att lämna synpunkter på lagförslaget att utvidga insättningsgarantin (Finansdepartementets, Finansmarknadsavdelningens promemoria av den 5 oktober 2008). Mot bakgrund av den korta svarstiden har Finansinspektionen lämnat endast övergripande kommentarer. Finansinspektionen har nu beretts möjlighet att delge Finansutskottet sina synpunkter.

Finansinspektionen bedömer att förslaget att utöka insättningsgarantin till att omfatta alla konton är lämpligt i syfte att undanröja oklarheter om vilka konton som annars omfattas av insättningsgarantin. Finansinspektionen har sett att det tidigare har funnits en osäkerhet bland bankkunderna om vilka konton som omfattas och Riksgäldskontoret har hittills inte haft mandat att lämna vägledning. Finansinspektionen vill dock peka på den alternativa lösningen att ge Riksgäldskontoret ett uppdrag att definiera omfattningen av insättningsgarantin.

Finansinspektionen ser också att förslaget att höja insättningsgarantin från 250 000 kronor till 500 000 kronor ökar skyddet för bankkunderna och stärker bankernas konkurrenskraft. Finansinspektionen bedömer dock att det finns en risk att höjningen kan skicka en osäkerhetssignal till marknaden. Vidare innebär den stärkta konkurrenskraften för bankinlåning att det blir svårare för konkurrerande sparformer, exempelvis strukturerade produkter (aktieindexobligationer m.m.) att konkurrera med traditionell bankinlåning.

Eftersom förslaget också innebär att kravet på nominellt belopp tas bort, finns det här till en risk för att bankerna skapar produkter med ett högre risktagande, exempelvis bankkonton vars kapital är kopplat till aktiemarknaden, och därmed att systemet med insättningsgaranti missbrukas.

Finansinspektionen kan konstatera att det saknas siffror på vilka effekter en höjning får, dvs. hur många sparare som omfattas och med vilket belopp som insättningsgarantin utvidgas. Det är dock rimligt att anta att garantifonden är underkapitaliserad i förhållande till det utökade garantibeloppet och finansinspektionen anser att det är viktigt att kostnaderna för den förbättrade insättningsgarantin bärs av bankerna som kommer i åtnjutande av en förbättrad konkurrenssituation.

Finansinspektionen vill också understryka behovet av att samtidigt se över investerarskyddet. Insättningsgarantin och investerarskyddet utgör två delar av en helhet och det kan skapa asymmetrier om endast insättningsgarantin justeras och inte investerarskyddet. Det finns en risk för att finanskrisen också ger efterverkningar på värdepappershanteringen. Det finns en möjlighet för värdepappersbolagen att använda sig av sina kunders värdepapper som säkerhet för sina åtaganden (återpantsettning). Vidare kan fallissemang bland garantier för strukturerade produkter också skapa förluster. Finansinspektionen anser därför att det är viktigt att höja även investerarskyddet i motsvarande mån.

Finansinspektionen pekade också under beredningen på behovet av att även skydda insättningar i utländska bankers filialer i Sverige och föreslog att svenska staten garanterar även dessa medel med regressrätt gentemot den utländska banken. Ett förslag i den riktningen har också lagts.

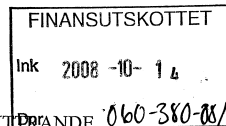
Finansinspektionen vill också peka på att det finns ett antal problem som kvarstår. En erfarenhet som drogs efter Custodiefallet var att det tog lång tid för kunderna att få ersättning från insättningsgarantin. Lagstiftningen talar om att en utbetalning ska ske inom tre månader från konkursbeslutet. Tre månader är en lång tid och man bör överväga att korta ner denna tid. Det pågår för närvarande ett arbete på EU-nivå som även behandlar utbetalningsperioden. Sverige bör skyndsamt implementera en kortare utbetalningstid. Det är också ett problem att ett konkursbeslut måste ha fattats. I Custodiefallet gavs ett flertal konkursansökningar in, vilka dock drogs tillbaka sedan bolaget gjort upp med konkursökanden. Man bör överväga om insättningsgarantin kan utlösas vid en tidigare tidpunkt.

Finansinspektionen vill avslutningsvis också peka på att insättningsgarantin inte omfattar insättningar hos företag som bedriver inlåningsverksamhet enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet. Sådan inlåning är visserligen begränsad till 50 000 kronor per konsument men blir allt mer populär som sparform.

BILAGA 7

Yttrande från Svenska Bankföreningen

Svenska Bankföreningen

REMISSYTITEL

2008-10-14

Finansutskottet
 Per e-post till:
 ingvar.mattsson@riksdagen.se
 lars.widlund@riskdagen.se

Synpunkter på propositionen 2008/09:49 Utvidgning av insättningsgarantin

Bankföreningen ställer sig bakom propositionens förslag om att klargöra och utvidga insättningsgarantibegreppet. Den senaste tidens turbulens visar hur viktigt det är att regelverket är tydligt och förutsebart. Likaså är det av stor vikt – av främst konkurrensskäl – att den svenska definitionen av insättning nära ansluter till hur begreppet definieras i andra länder.

Trots den uttalade ambitionen att klargöra vilken typ av insättningar som garantin omfattar finns det enligt Bankföreningens uppfattning en oklarhet beträffande om postväxlar omfattas av skyddet eller ej. Frågeställningen kan sammanfattas enligt följande:

- I en promemoria från förutvarande Insättningsgarantinämnden (senaste version 1998-04-01) konstateras att utställda postväxlar omfattas av insättningsgarantin¹. Detta tydliga uttalande från den myndighet som tidigare ansvarade för insättningsgarantin har varit vägledande för bankernas agerande. Sålunda har kunder informerats om att postväxlar omfattas av insättningsgarantin.
- I samband med att den nu aktuella propositionen presenterades har Bankföreningen frågat Riksgälden om deras tolkning beträffande postväxlar. Det svar som då erhöles var att postväxlar – enligt Riksgäldens tolkning – inte omfattas av den definition av insättning som finns i propositionen.

Bankföreningen vill framhålla vikten av att det, speciellt under rådande marknadssituation, inte råder oklarhet beträffande vilka insättningar som omfattas av garantin. Därför bör det i det nu aktuella lagstiftningsärendet klargöras att postväxlar även fortsättningsvis ska omfattas av insättningsgarantin. Postväxlar är en produkt som används i stor utsträckning och det

¹ I Insättningsgarantiutredningens betänkande Reformerat system för insättningsgarantin (SOU 2005:16) hänvisas till promemorian (sid 130): "IGN har till ledning för gränsdragningen i detta och i andra fall sammanställt en promemoria som behandlar frågan om tillämpningen av insättningsbegreppet. I promemorian behandlas t.ex. skogskonton, koncernkonton, postväxlar och pantsatta kontobehållningar."

C:\DOCUME~1\pa0927aa\LOKALA~1\Temp\otes\CFCCP\Remissvar\Bankföreningen.doc

Postadress	Gatuadress	Telefon	Telefax	Bankgiro	Postgiro
Box 7603 S-103 94 STOCKHOLM	Regeringsgatan 38	08-453 44 00	08-796 93 95	700-1779	505-8

Svenska Bankföreningen

2

skulle vara djupt olyckligt om de förändringar som föreslås i propositionen kan tolkas som en inskränkning av garantin i förhållande till nuvarande reglering, speciellt i skenet av att propositionens syfte är att utvidga insättningsgarantin.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Ulla Lundquist

Johan Hansing